

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΜΑΣ

Η ΔΙΑΒΟΛΟΓΥΝΑΙΚΑ

Του Ριχάρδου Έρε. Χαβάρ

(Ιστορία Περιπετειών Άγωνίας και τρέμου)

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)
φορέσθε ένα χειπητό κοκκιότιπο κορώϊο φόρεμα, από
ού ά όπωσ συνηθίζου να φορέσθ τήν ώρα του τραγιοθ

Αγάπημένε μου Άρθουρ, μεν είπε με γλυκύτητα ή Έλένη.
Αυτή τη στιγμή έπαιζα τον ρόλο του συζύγου, γιατί ήσαν παρόν δ' έ-
πηρετής. "Ωμίση και έκλεισα τα χέλια της με ένα θερμο φίλ!

Τέλος της είπα σιγά, άλλα και σοβαρά :
— Πρέπει να σκεφθούμε πως θ' απο-
φύγουμε επικείμενην τυχόν καταστροφήν.

— Καθίστε κοντά μου, μου είπε και
θά συζητήσουμε σιγά και φρονιμα για δια
αυτά.
"Εκάθησα και την ρώτησα.
— Χθές το βράδυ που έπιγατε ;
— Αυτό, χάριν του συμφοροτόσ σας,
δέν θα οσς το πώ.. Δίν πρέπει να γνωρί-
ζετε όλες της λεπτομέρειες της υποθέ-
σεως που έχω σή ρόλι μου, γιατί αυτό
θά μου έφερεσ μεγάλεσ διασκόλεσ. Άσχετ
θα οσς πώ ότι ή δουλειά μου πάει καλά.
Στό ξενοδοχείο φαντάζονται ότι έκανα έ-
πισκεψι στους Βελτίσμο. Θέλετε λίγο φρι-
ρι ; Είναι πολύ ώριότο...

— Κάνετε δ,τι οσ, άρέσει, είπα αδιάφορα Είμαι που είμαι χαμένος
στο δόκανο.
Κατόπιν της μίλησα για την υπόθεσι της περιουσίας της Μαργαρί-
τας, χάριν της οποίας ήλθα στή Πετρούπολι. Της έξήγησα μερικά πράγ-
ματα για να παύη καλά τον ρόλο της κ. Λένος, πρό πάντων δέ της συνέ-
στησα να μη μιλήη πολύ, για την Άμερική, καθώς έπίσης να άποφύγηη
να συζητήη για τη περιφημη οικογένεια της Προκουπίλ' - Άστωο.
— Σεις ή γυναίκες, κατέληξα, καταστρέφεσθ: μόνα σας, με τη με-
γάλη ποτηρία.
— Σας εύχαριστώ Άρθουρ που μ' έδιδάξατε να είμαι φρόνιμη, είπε
ή Έλένη γελαστή. Για πίστε μου όμως δέν θά φωνή παραξένο να φύγατε
έξωρα από τη Πετρούπολι, χωρίς να δήτε την κόρη σας και χωρίς να
τελειώσετε τās υποθέσεις σας ;
— Θα πάω στο δικηγόρο μου σήμερα και θά ταχτοποιήσω τη δουλειά
της Μαργαρίτας, άπήνησα κ' έσχημάθηκα.
— Σί λίγο ή άνεπληροσ κ. Λένος κατέβαινε μαζί μου τη σκάλα του
ξενοδοχείου και προχωρούσασε προς της Προκουπίλ' - Νεύση. Έκει
κοντά οσ μία πλατεία ή Έλένη έκάλωσε ένα άμαξάν και του μίλησε ρω-
σικά.
— Άφήστε να κανονίζω εγώ τά πάντα, μου είπε. Σέρω καλά την
πόλιν. Ό άμαξας είναι της έμπιστοσύνης μας.

Και τών δίσταξε συγχρόνως να διευ-
θυνθή στήν Άμερικανική Προσβεία.
Μπήκαμε στο άμαξί και όταν φθάσαμε
έστειλα έπάνω την κόρη μου.
"Ο προσβεβητής όμως άπουσίαζε. Ό
γαρματενός της προσβείας με ρώτησε :
— Σέ τι μπορεί να οσς φανώ χρησί-
μος, συνταγματάρχα ;
Του είπα ότι έπιθυμούσα να στείλω
γαράμματα δια μέσου της προσβείας.
— Άνυπομμαι, μου άπήνησε, που δίν
μπορώ να οσς εύχαριστήσω. Μερικίς
προσβεβητές έξαγακτηρησίθησαν τελευταίος
ός ύποπτοι, διι δωρεδοκοθνται και δέχοντα
την γαράμματα τα όποια άποστέλλουν στο
έξωτερικό. Διευκολύνουν δηλαδή την άλ-
ληλογραφία των μηδενιστών. Έκτοτε δ
πρώτανις του διπλωματικού σώματος ελ-
δοποίησε τον κ. Δέ Γκιόσε ότι δέν θά
στείλωμε και δίν θά δέχθουμε πειά έ-
πιστολην ιδιωτικήν.
Μπορώ όμως να λαμβάνω και να φυ-
λάσσω κάθε γαράμμα που θά έχη τη δι-
εύθυνσι σας. Γι' αυτό δέν έχω καμμιαν
ευθύνη. Και ίδού λάβετε το πρώτο που
οσς ήσθε από το Παρίσι.
Τον εύχαρίστησα και έφυγα.
— Τι έγινε ; με ρώτησε ή Έλένη που
έπεριέμενε στήν άμαξα.
Της έξήγησα τά πάντα, τρομερά στενο-
χωρημένοσ.
— Αφήστε το ζήτημα της άλληλογρα-
φίας θά το κανονίσω εγώ, μου είπε.
"Επειτα φώναξα τον άμαξά.
— Στο τηλεγραφείο ! Γρήγορα !
"Εκει έτηλεγράφησα στή κόρη μου τη
Μαργαρίτα και της ώρισα την διεύθυνσι
μου « Προσβεία "Ηνωμένων Πολιτειών » προσ'έτινας : « Γράφε ιδιωτι-
κόσ οσ μένα. Περιμένω να μάθω πως είσαι. Θά έλθω να σ' επισκεφθώ
δ' ίδιος. Διευτομέριες ταχυδρομικήσ ».
"Ετσι μία όδος κινδύνου έκλεινε.
— Τώρα, κυρία, είπα στήν Έλένη μπορεί να διαβάσω άφοβα το
γαράμμα που έλαβα από το Παρίσι ; Έπίσης θέλω και να γράψω στή
κόρη μου.
— Είσθε εν άσφαλεία, είπε ήσυχα ή Έλένη.
"Εδωσ κατόπιν με διεύθυνσι στον άμαξά. Αυτός κούνησε παραξένο
το κεφάλι του.
Περάσαμε διάφορους δρόμους όπου έβλέπαμε πότε έθρωπαϊκίς πότε
άσιατικίς ένδυμασίς. Κυρίως με παρισινίς ένδυμασίς, κομμώσε, του
συρμού, άνδρες της φρουράς, Κιρκασίους, Πέρσας, Έβραίους, Πολα-
νούς, ένα γενικό φύσθην μίγθην. "Επρόσθετα διι δ' άμαξά: πότε έτερεσ,
πότε κρατοθσ τ' άλογά του και έπήγαναν άσγά.
"Από ώρα οσ ώρα δ' άμαξάς έβλεπε γύρω του, οσν να ήθελε να δια-
λέξη τον δρόμο που θά έπαιρνε. "Επι τέλους δοτάθησε μπρος σ' ένα έρ-
γοστάσιο που είχε δύο βιτρίνες.
"Εδιάβασα την έπιγραφή.

ΛΕ ΜΠΡΑΙΝ = ΠΑΡΙΣΙΝΟΙ ΣΥΡΜΟΙ

— Να γυρίσεσ ύστερ' από δύο ώρεσ, είπε ή Έλένη στον άμαξά.
(Άκολουθεσί)